

„Poděbradský expres“

Koncem května za námi přišel pan učitel s tím, že bychom mohli jet 3. června na exkurzi. Říkali jsme si, je to pátek. Jenže když jsme se dozvěděli, že se jedná o exkurzi parním vláčkem do Nymburka a Poděbrad, neváhali jsme. Nakonec jsme byli rádi, že na nás vyšlo místo, protože počet žáků byl omezen.

V pátek ráno jsme se tedy sešli v Praze a společně se vydali na vlakové nádraží. Když jsme dorazili na nástupiště, po našem vláčku ani stopy. Dokonce ani na informační tabuli nebyla o naší cestě žádná zmínka. Už jsme si začali myslet, že si z nás pan učitel vystřelil. Když tu se to najednou stalo. Uslyšeli jsme zvláštní zapískání, tak zvláštní, že jej umí jen ona. Ano, byla to ona. Parní lokomotiva. Nádherná. Celá černá s červenými doplňky. A dokonce i vagony jako z doby starých černobílých filmů nám přivezla. Zrovna nedávno v televizi dávali nějaký starý film, ve kterém stejnou lokomotivu řídil Jaroslav Marvan.

Po prozkoumání vláčku jsme se samozřejmě všichni vyfotili a šup, už jsme se řítili do vagonů. Vyšly na nás čtyři kupé a společná část vagonu. Po vstupu na nás dýchla historie. Přemýšlel jsem, jestli v takových vozech jezdili naši rodiče nebo asi spíš babičky a prababičky. Chvilíčku jsme se rozkoukávali a už. Trošku to s námi cuklo a nádraží se nám začalo vzdalovat. Chvilí jsme přivykali nezvyklé „vůni“, která se linula z komína lokomotivy, ale později nám to už ani nepřišlo.

První zastávka nás čekala v Nymburce. Před nádražím jsme objevili dva starodávnné autobusy. Jeden červený a druhý modrý. Ten červený jako by z oka vypadl tomu, co s ním „Anděl jel z dovolené“ – jistě všichni znáte film z padesátých let minulého století. Škoda, že jsem se nemohl svézt na střeše. ☺

Nasedli jsme a vydali se do pivovaru, který mnozí znají ze známého filmu Postřižiny. Čekal jsem, kdy uslyším Pepína, ale na tuto rozkošnou postavičku jsme nikde nenarazili. Mohli jsme se však seznámit s výrobou piva od prvopočátku až po ochutnávku. Tedy ochutnávat mohli jen dospěláci. ☹

Na nádvoří pivovaru jsme však přeci jen něco výjimečného zažili. Potkali jsme zde hejtmana Středočeského kraje pana Rátha. Poprvé jsem viděl politika na vlastní oči. Vypadal úplně normálně, jako každý jiný člověk. Byl z masa a kostí.

Po prohlídce pivovaru jsme se autobusy přesunuli na nádraží a naše mašinka nás opět vezla dále po našem kraji. Netrvalo to dlouho a už jsme opět brzdili. Tentokrát na nádraží v Poděbradech. Zde jsme zažili naší první tiskovou konferenci. Přemýšlel jsem nad tím, co bych dělal asi jinak, kdybych byl na místě moderátora. Také seminář o krásách Středních Čech byl poměrně zajímavý, byť jsem nečekal, že bude probíhat zrovna ve vagonu.

Po chvilce statování nás pan učitel odvedl do lázeňského parku, seznámil nás s dalším programem, co kde je a bude k vidění a povolil nám samostatný pohyb po Poděbradech. Jaké bylo mé překvapení, když jsem o kousek dál potkal spolužáky kuchaře, kteří zde chystali jakousi výstavu na téma gastro.

Celý den bylo krásně a tak prohlídka lázeňské části Poděbrad probíhala v pohodě. Prošli jsme všechna místa, která jsme měli od pana učitele na mapce vyznačená.

Den se nachýlil. Museli jsme se tedy vydat zpět na nádraží, abychom se naším vláčkem, který nám každý záviděl, nechali dovézt zpět do Prahy. Vychutnávali jsme si každá kilometr a mávali jsme všem lidem kolem trati. Připadali jsme si jako nějaké celebrity.

Exkurze byla fakt hodně zajímavá a rozhodně nám přinesla nejen nové vědomosti a poznání nových míst, ale potěšila i naši duši.

Pokud se chcete podívat na naši cestu, koukněte na :

http://www.youtube.com/user/horkytv?feature=mhee#p/u/3/XYC_q0dC2KY

Petr Ludvíček, 1.B a Š. Klíma

**ROP
STŘEDNÍ
ČECHY**

**INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI
SPOLUFINANCOVÁNO EVROPSKOU
UNÍ Z EVROPSKÉHO FONDU PRO
REGIONÁLNÍ ROZVOJ**